

Charta 77 - mluvčí (druhá trojice)

Celý život jsem se nerad doptával na věci, které se mne týkaly; vždycky jsem čekal, až mi to někdo řekne sám. Proto jsem nepátral po tom, jak došlo k tomu, že jsem byl (nejspíš po delším projednávání) vyvolen k tomu, abych se stal náhradníkem Patočkovým v druhé trojici mluvčích Charty 77. Vždycky jsem měl za to, že se do toho tenkrát nikomu moc nechtělo (o několik let později tomu už bylo jinak). Ale nemůže být pochyb, že to někdo musel iniciovat, protože já jsem se o tuto poctu nikterak neucházel, a to přesto, že mne na to ještě někdy počátkem února Patočka sám upozornil, totiž abych se na takový případ připravil. Už sama tato Patočkova výzva pro mne byla trochu překvapením; Patočka měl za to (jak mi v roce 1972 dokonce napsal), že vůči němu dávám najevo nesouhlas. Nemyslím, že by to byla Patočkova původní myšlenka, ale mám spíš za to, že ho na to přivedl Jiří Němec (a tuším, že podobně ho přivedl na myšlenku, že by to měl být také Ivan Medek, kterého někdy v té době vyzval podobně k připravenosti, jak mi Ivan později řekl, když se začalo diskutovat o rozšíření počtu mluvčích opět na tři – po smrti Patočky zůstal ve funkci už jenom Jiří Hájek). A jistě tím směrem zapracoval i u Havla; jak se mu to dařilo u jiných, nevím.

(Písek, 070327-3.)